

Çağrı

KIZIL BAYRAKLARI DAHA İYİ GÖRÜLEBİLİR KILALIM!

Bu nedenle: Devrimci cephede örgütlenin

Sanayinin tekeller tarafından tahrip edilmesine karşı vazgeçilmez acil cevabımız: politik grev“dir. Milyarderler tarafından devlet kasasının ve milli servetin soyulmasına karşı zaruri olan cevabımız: Milyarderlerin hükümetini devirip (mülksüzleştirilenleri mülksüzleştirmektir) toplumun servetine el koyanların servetine el koymaktır-. Cumhuriyetin işçi sınıfının grevine ihtiyacı var. Emeğimizin eseri, yarattığımız fabrikalar, ellerimiz tarafından yaratılan ülkenin zenginliğini vurgunculara, sömürücülere ve ezicilere ki bunlar milyarlarını sefalet, kitlesel işsizlik ve yaşamın yok edilmesinden elde edenlerdir, bırakmayacağız: Kapitalistsiz bir yaşam için kahrolsun ücretli sömürü sistemi.

Kim ki bu yıkım programını eker, fırtına biçerler. Emeğin eseri emekçinin eseri olmalıdır. İşçi emeği ile yaratılan Fabrikalar, işçi gibi davranılırsa ülkeye sefalet getirmeyecektir, çünkü biz kurban olması gereken bir kitle değiliz. Gücümüz, birlikte nasıl düşünüp ve davranacağımızı bilen bir sınıf olmamızdan gelir. Bu nedenle çağırıyoruz: örgütlenin! Devrimci cephede direnişimizi birleştirelim, güç olalım. Tahrip edenlerin tahriplerine karşı. – Kızıl Bayrakları daha görünür kılalım -

-İnsanlık düşmanı ve yıkıcı, sadece aşırı karı gözetten bir üretime karşı politik grev bir ihtiyaçtır. Eğer makinelerin Otomatikleşmesi, işçiler için çalışma saatlerinin düşürülmesine, emekçilere ve tüm topluma fayda sağlayacaksa, bu faydalı bir durumdur. Ama bu otomatikleşmeyi, kapitalistlerin ellerine bırakmamız halinde, kitlesel işsizlik ve sefalet anlamına gelir ki, bu ise bizim için felaket demektir. Bir yandan kitlesel işten çıkarılmalara karşı ve diğer yandan sınırsız sömürüye karşı yapılması gereken politik grevin taleplerinden biri olan Pazartesi'den Cuma'ya günde 6 saat tam ücret karşılığı çalışmak olmalıdır. İnsan onuruna yaraşan iyi bir yaşam için, okul için, makine ve tesislerin basit bir eklentisi olmak yerine, makina kullanımında uzmanlaşıp ve kendimizi daha fazla geliştirmek için 1 Mayıs'ta Kızıl Bloкта bir araya geliyoruz.

-Sorunların çözümü için savaştan başka gelecek görmeyen kapitalist sınıf, aslında güçsüzdür. Yok olmaya yüz tutmuş bu küçük azınlık sınıf, kendi egemenliklerini ayakta tutabilmek ve güvenliklerini sağlama alabilmek için büyük ve güçlü bir iktidar aracına ihtiyaç duyarlar.

-İşçi sınıfı ise güçlüdür, çünkü geleceği olan bir sınıftır. İşçi sınıfı, teknolojik zekâyla beraber halkın yararına ve refahı için üretim yapabilecek tek sınıftır. Ancak bunun yapılabilmesi, fabrikaların işçilerin ellerine geçmesine, kapitalist tekellerin yıkıcı düzenine son verilmesine ve böylece egemenliğin halkın eline devredilmesiyle olur.

Halk için üretim demek; ülkemizde on binlerce insanın canına mal olmayan, şehirleri ve çevreyi tahrip etmeyen toplumsal bir ulaşım sistemini: (örneğin herkes için demiryolları gibi) hayata geçirmek demektir. Otomobil endüstrisindeki işçilerin, çelik, kimya, elektro vs. gibi sanayi dallarındaki işçilerle birleşerek, öldürücü otomobil ve kamyon üretimi yerine herkes için toplu taşımacılığın konulması demektir. Bunun için 1 Mayıs'ta mücadeleci Kızıl Blok'ta birleşmeliyiz.

-İşe önce kapitalistlerin sermayelerini ülke dışına taşımalarına fırsat bırakmayacak, arkalarında yıkıntı halinde bir sanayi ve milyonlarca işsizi, yoksulluk ve yokluk içinde bırakmasını imkânsız kılacak politik grevi sınıf saflarımızda örgütleyerek başlamalıyız. Fabrikalara ve yarattığımız servetlere el koymalarına son vermek, kitlesel işten atma tehditlerine, kapitalistlere ve onların yardımcı kuvvetlerine, hükümetlerine karşı mücadelede en ön safta mücadele etmek bizim ödevimiz ve topluma karşı sorumluluğumuzdur.

Bu amaçla Grev örgütlü bir direnişin başlangıcı ve ilkidir, bu da biz işçilerin, iktidar organlarına, güç aygıtına ve sermaye örgütlerine direnebilecek kendi örgütlülüğümüze kavuşmamızın da yolunu açmalıdır.

Mücadeleci birliğimizi yeniden örgütlemek için 1 Mayıs'ta kızıl bloklarla bir araya gelelim. İşçilerin ve halkın yararına, kapitalist tekelleri kamulaştırıp, iktidar aygıtını ve hükümetini ortadan kaldırarak, işçi sınıfının iktidar organlarını yaratmalıyız.

1918 yılında ilk deneyimimizle başlayıp sona erdiremediğimiz işçi iktidarını yeniden kurarak ve başladığımız işi böylece sona erdirerek işe başlayabiliriz: Devrimimizle, ülke çapında işçi iktidarı kurulacak, bu da insanlığa refah ve barış getirecektir.

- İster Avrupa'da ister dünyada olsun, halkları soyan ve onları insanlık dışı bir yaşama zorlayan Alman tekelleri işçi hareketinin ana düşmanıdır. Bu yüzden biz işçilerin Alman tekellerine ve onların savaş yönelimine karşı mücadele etmek gibi özel bir görevimiz bulunmaktadır. Bu uzun zamandır tüm dünyada hayatta kalmak için mücadele eden işçilerin ve küçük köylülerin bir talebidir de. Onların mücadelesi bizim mücadelemizdir, bizim mücadelemiz ve direnişimiz onların başarılarına katkıda bulunacaktır. Başından beri, tekelci sanayinin tahrip edilmesine ve dünya halkları için savaş tehdidi olmasına karşı mücadele uluslararasılaşmıştır. (enternasyondir)

Bayer'deki kimya işçisinin mücadelesini, Brezilya'nın ya da Hindistan'ın tarım işçilerinin mücadelesinden, Emden'deki VW işçilerinin veya Macaristan'da Alman tekellerinin fazla mesai kararlarına ("köle yasası") karşı savaşan otomobil işçilerinin mücadelesinden ayrı düşünemeyiz. Bütün ülkelerin işçilerinin birleşmesi zaferin ya da yenilginin kaderini belirler. İşçi sınıfının uluslararası mücadele günü 1 Mayıs'ta ister Alman pasaportlu, isterse yabancı pasaportlu, ister taşeron işçi, ister kadrolu olsun, ister genç, ister yaşlı olsun zafer için enternasyonal Kızıl Blok'ta birleşelim!

- Dünya kalın çizgilerle "bir avuç tefeci devlete ve bir borçlu devletler çoğunluğuna bölünmüş bulunmaktadır" (Lenin, kapitalizmin en yüksek aşaması olarak Emperyalizm). Özellikle, Alman emperyalizmi Doğu Almanya Cumhuriyeti'nin ilhakıyla yeniden dirilişi, Polonya'dan Yunanistan'a kadar Avrupa'nın yarısını borç cenderesi içerisine zorlayıp soyandır. Öylesine soydular ki, Yunanistan'da soyulmadık hiçbir taş parçası bile bırakmadılar ve bu bütün nesillerin esaret boyunduruğu altında inleyeceği anlamına gelmektedir, eğer Yunan halkı bu boyunduruktan kurtulamazsa, ülke korkunç tefeci devletin kollarının arsında batar. Diğer halkların soygununa bugüne kadar izin vermiş olan, Alman işçi sınıfının ayaklarına tonlarca ağır bir beton blok gibi düşmüş durumda. Avrupa'nın yarısı son kandamlarına kadar soyuldular.- Soyacakları bir şey daha kalmadı- Soyuncuların masalarından gelecek kırıntılardan umut beklemeye son. Alman emperyalizmi, şimdi kendi halkını iliklerine kadar soymaktadır. Fabrikaları tahrip etmekte ve yüz binleri işsizliğe yollamakta, ama aynı zamanda milyarlarca ama milyarlarca parayı devlet bütçesinden ve sosyal güvenlik fonlarından aşmakta ve doğrudan tekelere hediye edilmesi sağlanmaktadır. Yüzlerce milyarı bir avuç milyardere peşkeş çekilince – geride, işini kaybeden insanlara; çocukların eğitime, sağlık hizmetlerine, altyapıya, bilime ve kültüre; insan onuruna yaraşan bir yaşam sürmek için hiçbir şey kalmamaktadır. Halkını, kendi yaşamını sürdürmek için yağmalayan, milyonlarca işçiyi işsizliğe ve sefalete sürükleyen, kapitalist sistemlerini devam ettirebilmeleri için sömürü ve baskı altında tutmaya ihtiyacı olan bir sosyal düzenin yerine ihtiyaç olan, ülkenin kaderini kendi ellerine alan işçi sınıfı tarafından mülksüzleştirilenlerin mülksüzleştirilmesi, işçi iktidarının kurulması, mülkün sosyalist düzen tarafından kurucu halkın ellerine verilmesidir. İşçi sınıfının ve emekçilerin yaşamı –, mücadeleyi devrimci cephede grevle tefeci devlet hükümetini devirmek için yaparak, milyarlarca el konulması ve milyarderlerin mülksüzleştirilmesi için verilen mücadeleyi en büyük görev haline getirmiştir.

- Milyonerlerin milyonlarca örgütlü işçiyi denetim altına aldığı ve 5,6 milyon sendika üyesinin üyelik fonlarını, milyarderlerin ve özel mülke ait şirketlerinin ve devletin egemenliğinin tahsis edilerek güvenceye alınabilmesi için emek hareketinin menfaatlerine karşı kullandığı, Şirketlerin çoğundan 100 Binin üzerinde işçiyi işsizliğe göndererek çıkışını verdirmek kendileri için bir gereklilik olmaktadır: sınıf düşmanlarının sendikada işi yoktur. Sendika, milyonerlerin cirit attığı birlikler değildir. Devrimci Cephe, sendikanın işsizlik ve sömürüden kurtuluşundan başka çıkarı olmayan bir işçi sendikası olması için mücadele eder.

Şubat 2020